

Ketouvim (hagiographes) - Ezra

Chapter 4

- 4,1 וישמעו, צרי יהודה ובנימין: כי בני הגולה בונים היכל, ליהוה אלהי ישראל.
- 4,2 וישו אל-זרובבל ואל-ראשי האבות, ויאמרו להם נבנה עמכם--כי ככם, נדרוש לאלהיכם; ולא (ולו) אנחנו זבחים, מימי אסר חדן מלך אשור, המעלה אתנו, פה.
- 4,3 ויאמר להם זרובבל וישוע, וישאר ראשי האבות לישראל--לא-לכם ולנו, לבנות בית לאלהינו: כי אנחנו יחד נבנה, ליהוה אלהי ישראל, באשר צונו, המלך כורש מלך-פרס.
- 4,4 ויהי, עם-הארץ--מרפים, ידי עם-יהודה; ומבלהים (ומבהלים) אותם, לבנות.
- 4,5 וסכרים עליהם יועצים, להפר עצתם--כל-ימי, כורש מלך פרס, ועד-מלכות, דכוש מלך-פרס.
- 4,6 ובמלכות, אחשורוש, בתחלת, מלכותו--כתבו שטנה, על-ישבי יהודה וירושלם. {ס}
- 4,7 ובימי ארתחששתא, כתב בשלם מתרדת טבאל וישאר נבותו, על-ארתחששתא, מלך פרס; וכתב, הנשתון, כתוב ארמית, ומתרגם ארמית. {פ}
- 4,8 רחום בעל-טעם, ושמשי ספרא, כתבו אגרה חדה, על-ירושלם--לארתחששתא מלכא, כנמא.
- 4,9 אבין רחום בעל-טעם, ושמשי ספרא, וישאר, כגותהון--דיביא ואפרסתביא טרפליא אפרסיא, ארכוי (ארכויא) בבליא שושנביא, דהוא (דהיא), עלמיא.
- 4,10 וישאר אפיא, די הגלי אסופר רבא ויקיבא, והותב המו, בקביה די שמבין--וישאר עבר-נהרה, ויכענת.
- 4,11 דנה, פרשגן אגרתא, די שלחו עלוהי, על-ארתחששתא מלכא--עבדיך (עבדך) אגש עבר-נהרה, ויכענת. {פ}
- 4,12 ידיע, להוא למלכא, די יהודיא די סלקו מן-לומך, עליבא אתו לירושלם; קריתא מנדא וביאשתא, בנין, ושורי אשכללו (ושוביא שכללו), ואשיא יחיסו.
- 4,13 כעו, ידיע להוא למלכא, די הן קריתא דן תתבנא, ושוביא ישתכללון--מנדא-בלול-הלך לא ינתנו, ואפתם מלכים תהגזק.
- 4,14 כעו, כל-קבל די-מלח היכלא מלחנא, ועכות מלכא, לא אריך-לנא למתוא; על-דנה--שלחנא, והודענא למלכא.
- 4,15 די יבקר בספר-דכרביא די אבהתך, ותהשכח בספר דכרביא ותנדע, די קריתא דן קביא מנדא ומהגזקת מלכין ומדון, ואשתדור עבדין בנה מן-יומת עלמא; על-דנה--קריתא דן, הסרבת.
- 4,16 מהודעין אנתנה, למלכא, די הן קריתא דן תתבנא, ושוביא ישתכללון: לקבל דנה--חלק בעבר וקבא, לא איתי לך. {פ}
- 4,17 פתגמא שלח מלכא, על-רחום בעל-טעם ושמשי ספרא, וישאר כגותהון, די יתבין בשמבין--וישאר עבר-נהרה שלם, ויכענת. {ס}
- 4,18 גשתנא, די שלחתון עליבא--מפרכש קרי, קדמי.
- 4,19 ומני, שים טעם, ויבקרו והשכחו, די קריתא דן מן-יומת עלמא על-מלכין מתנשא; ומרד ואשתדור, מתעבד-בה.
- 4,20 ומלכין תקיפין, הוו על-ירושלם, ושליטין, בכל עבר נהרה; ומנדא בלול-הלך, מתייב להון.
- 4,21 כעו שימו טעם, לבטלא גבביא אלך; וקריתא דן לא תתבנא, עד-מני טעמא יתשם.
- 4,22 וזהירין הוו שלי, למעבד על-דנה; למה ישגא חבלא, להגזקת מלכין. {ס}
- 4,23 אבין, מן-די פרשגן גשתנא די ארתחששתא מלכא, קרי קדם-רחום ושמשי ספרא, וכגותהון; אזלו בבבילו לירושלם על-יהודיא, ויבטלו המו באדרע וסיל. {ס}
- 4,24 באבין, בטלת עבדות בית-אלהא, די, בירושלם; וקת, בטלא, עד שנת תרתין, למלכות דכוש מלך-פרס. {פ}